

РЕШЕНИЕ

№ 38534

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8884** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Н. А. Д. срещу решение № 2123 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 5209/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 95 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К 10038200, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
В касационната жалба се твърди, че решението е необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че в процесния фиш е посочена датата на нарушението, но не и датата на издаване, което е в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 1 ЗАНН. Сочи се също така, че не е доказано по несъмнен начин шофирането с такава скорост, както и че техническото средство предполага наличие на физическо лице и контролен орган. В заключение се иска отмяна на решението, както и отмяна на електронния фиш като незаконосъобразен.
В съдебно заседание касаторът Н. А. Д., не се явява и не се представлява.
Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи в представен отговор с вх.№ 287848/29.08.2025 г. оспорва подадената касационна жалба, като поддържа, че изложените доводи за незаконосъобразност на първоинстанционното решение са несъстоятелни, незаконосъобразни, неправилни и базиращи се единствено на емоции, имащи за цел снемане на административнонаказателната отговорност по отношение на касатора. Иска се касационната

жалба да бъде оставена без уважение. Претендират се разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор К., която дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на Софийски районен съд.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 27.05.2022 г. в 13:06 ч. в [населено място] лек автомобил Форд Фиеста, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Слава Е. Д., се е движел по [улица] до номер 459 с посока от Околовръстен път към [улица] с 81 км./ч. при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място.

Въз основа на констатираното на собственика на автомобила Слава Е. Д. е издаден ЕФ, серия К 5990524, който с оглед подадената декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, е бил анулиран.

След това е издаден нов ЕФ от СДВР серия К 10038200, с който на Н. А. Д. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Скоростта на движение на автомобила е била измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол АТСС CORDON № MD 1195.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил ЕФ. За да постанови този резултат е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган и съдържа всички изискуеми реквизити съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Приел е също така, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършването на административното нарушение, както и че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя, предвид представената декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Изложил е мотиви по отношение на размера на глобата като е приел, че същата е правилно определена в съответствие с разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, съгласно която водач, който превиши максималната скорост в населено място от 31 до 41 км./ч. се наказва с глоба от 400 лева.

Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения ЕФ. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП въвежда максималните скорости, с които може да се движи МПС от съответната категория в населено място, като на водачите е забранено да използват по-висока скорост на движение. За МПС категория „В“ тази скорост е 50 км./ч. за населено място, като нарушението на тази забрана се санкционира на основание чл. 182, ал. 1 ЗДвП в зависимост от това, с колко е превишена максимално разрешената скорост.

В случая безспорно се доказва от приобщения към доказателствата материал, че Н. А. Д., в качеството ѝ на ползвател на автомобила, при ограничение на скоростта от 50 км./ч. е преминала по [улица] с посока от Околовръстен път към [улица] с 81 км./ч след приспаднал толеранс от 3 %. В ЕФ напълно ясно е описано извършеното нарушение. Неоснователно е възражението в

касационната жалба, че не може да бъде доказано по несъмнен начин преминаването лекия автомобил с посочената скорост, тъй като скоростта е измерена и заснета с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол АТСС CORDON № MD 1195. Видно от приложения протокол № 07-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. на БИМ и Разрешение за одобрение процесната система е одобрен тип за измерване на скорост, като към 27.05.2022 г. техническото средство е преминало последваща проверка за изправност със срок на валидност 10 години. Приложени са две снимки – на разположеното АТСС съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532/2015 г. и на самия автомобил, като видно от снимката ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Снимката съдържа данни за измерената скорост (84 км/ч), локация ([улица]), удостоверена с данни от GPS, дата и час на записа: 27.05.2022 г., 13:06 часа, номер на АТСС: CORDON № MD 1195.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният ЕФ е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. В тази връзка е неоснователно възражението на касатора, че процесният ЕФ е издаден в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 1 ЗАНН. В същия са посочени териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно: СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане.

По отношение на твърдението, че АТСС устройството предполага наличието на физическо лице и контролен орган следва да се отбележи, че с измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г. е добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП автоматизираните технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган. Те могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В случая се касае за временно разположено на участъка мобилно автоматизирано техническо средство, за използването на което е съставен редовен протокол съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. и е приложена снимка с разположението на уреда. В разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. е предвидено в случаите, когато контролът се осъществява с мобилно АТСС във време на движение нарушителите да се спират на място и да се предприемат действия за реализиране на отговорността, каквато не е настоящата, тъй като както по-горе се посочи мобилното АТСС е временно разположено на участъка за времето от 12.20 ч. до 14.30 ч.

По посочените съображения касационният състав приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2123 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 5209/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 95 състав.

ОСЪЖДА Н. А. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :